

Livets gang i Lidenlund - strøtanker om museer og lokalpressen

Af museumsinspektør Ole Lass Jensen, Hørsholm Egns Museum

Lad os med det samme slå fast, at de lokale aviser er uomgængelige, når lokalmuseet skal præsentere sig udad til. En mere eller mindre jævnlig optræden her gør læserne opmærksomme på museets eksistens. På den konto sælges måske lidt flere billetter og - hvad der er nok så væsentligt: bevilgende myndigheder og folk i almindelighed bliver endnu engang mindet om museets aktiviteter og nytteværdi. Det er den side af det museale arbejde, som handler om promotion. Og her gælder reglen, at liden omtale er bedre end ingen. Få reklamebureauer kunne have gjort det museum kunsten efter, som fik en trespaltes artikel i en pænt stor avis om en nyindkøbt montre til museets entré. Og det var vel at mærke ikke kronregalierne, der blev udstillet her. Hvis vi går til arkæologiens verden, har jeg for nylig bemærket en endnu større artikel, der kunne berette om en prøvegravning, hvor der var afdækket tre stolpehuller. Selv fik jeg for nogle år siden flere pæne artikler om en udgravning, hvor der ikke blev fundet noget som helst. Jo, for de mere lokale medier er historie, og ikke mindst arkæologiske fund, altid en kærkommen og god nyhed. Det skal vi naturligvis være glade for, uanset konkurrencen jo heller ikke er stor, når spaltepladsen skal deles med nyheden om kaninavlerforeningens årlige generalforsamling.

At arkæologi er et folkekært fag, og at fagets nyheder er let sælgelige, særlig i de lokale medier, hersker der ingen tvivl om. Men der opstår heldigvis også situationer, hvor man som arkæolog synes, at her er der en virkelig (læs: reel) nyhed at bringe til torvs, men hvor historien, eller én selv, kommer til kort. Da mit eget museum - i al ubeskedenhed - for nogle år siden udgravede en velbevaret hyttetomt fra jægerstenalderen, fængede historien absolut ikke hos journalisten. Inspireret af de mange meter brædder, som var placeret langs udgravningens kanter for at skåne profilerne, bragte avisen en omtale af udgravningen under overskriften "Byggeplads i Lidenlund" ¹. Journalisten skærer den historie, han eller hun vil. Og bortset fra det begrædelige i lige netop denne historie, er det også ganske rimeligt. Ellers reduceres journalisten til mikrofonholder, og den slags journalistik plejer ikke at være spændende for læseren eller fjernseeren. Vi kommer derfor ikke udenom, at vi skal lære at "sælge" eller "skære" vores historier. Her gælder det som bekendt, at grave sælger bedre end boplads og guld bedre end flint. Hvis nyheden ikke er ovenud åbenlys og nærmest sælger sig selv (det er vel det vi kalder for sensationer), er det en god idé at være meget velforberedt, når den drevne journalist er inviteret til at besøge f.eks. en udgravning. Journalisten skal have en kort, præcis og spændende introduktion til det igangværende projekt. Vinklen på historien og nyhedsværdien skal være parat. Og husk på, at den small-talk, du serverer undervejs, kan gå hen at blive til den egentlige historie i avisen. I forbindelse med et stort udenlandsk stenalderprojekt var jeg engang ude for, at en morsomt ment bibemærkning om studenten, der pludselig fandt en guldring blandt de tusindvis grå flintafslag, som han uge efter uge pillede op af solden, blev til en femspalters forsidehistorie i en større avis.

Vil man have en særlig historie bragt til torvs, har jeg selv god erfaring med at skrive en pressemeddelelse tillempet journalistiske principper og vedlagt et par gode fotografier.

I næsten alle tilfælde har aviserne bragt historien praktisk talt uredigeret. Hvis der udkommer flere lokale dagblade eller ugeaviser i området, øger det selvfølgelig interessen hos den enkelte redaktør, når pressemeddelelsen er eksklusiv.

For de fleste lokalmuseer er problemet med at tackle lokalpressen nok ikke så stort, for man lærer efterhånden journalisterne at kende, og ofte opstår et gensidigt tillidsforhold. Men forholdet er ikke jævnyrdigt. Det er hændt, at den lokale avis lagde det stedlige museum på is gennem lang tid, fordi det - ganske uofficielt - udtalte sin utilfredshed med en række af de artikler, som var bragt om museet. Aviserne har såmænd nok af historier at vælge imellem.

Heldigvis er arkæologiske nyheder hyppigt repræsenteret i landets lokale og regionale medier. Mulighederne er til stede, og hvis historierne savner lidt dybde, er det måske informanterne, der er overfladiske.

Note

1 For ikke at falde i lokalpressens unåde er denne - ligesom alle andre begivenheder nævnt i artiklen - totalt forvansket.